

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ
БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ
ҒЫЛЫМ КОМИТЕТІ
Ш.Ш.УӘЛИХАНОВ АТЫНДАҒЫ ТАРИХ
ЖӘНЕ ЭТНОЛОГИЯ ИНСТИТУТЫ

«EDU.E-HISTORY.KZ» ЭЛЕКТРОНДЫҚ ҒЫЛЫМИ ЖУРНАЛЫ

№ 4(24) қазан-желтоқсан 2020
ISSN 2710-3994

Бас редактор:
Қабылдинов Зиябек Ермұқанұлы

Редакциялық алқа:

Абашиин Сергей Николаевич – тарих ғылымдарының докторы, профессор, Санкт-Петербургтегі Европа университеті (Ресей)
Абдырахманов Толобек Абылович – тарих ғылымдарының докторы, профессор, И. Арабаев атындағы Қызыл мемлекеттік университетінің ректоры. (Қырғызстан)
Аяган Бүркітбай Гелманұлы – тарих ғылымдарының докторы, профессор, ҚР БҒМ ҒК Мемлекет тарихы институты директорының орынбасары. (Қазақстан)
Әлімбаев Нұрсан – тарих ғылымдарының кандидаты, профессор, Қазақстан Республикасы Орталық мемлекеттік музейінің директоры. (Қазақстан)
Әбусейтова Меруерт Қуатқызы – тарих ғылымдарының докторы, профессор, ҚР ҰҒА корр.-мүшесі. ҚР БҒМ ҒК Р. Сүлейменов атындағы Шығыстану институтының «Тарихи материалдарды зерттеу» орталығының директоры. (Қазақстан)
Әбіл Еркін Аманжолұлы – тарих ғылымдарының докторы, профессор, ҚР БҒМ ҒК Мемлекет тарихы институтының директоры. (Қазақстан)
Голден Кэти Стромилл (Kathie Stromile Golden) – PhD, Миссисипи өңірлік мемлекеттік университеті (Mississippi Valley State University) (АҚШ)
Кәрібаев Берекет Бақытжанұлы – тарих ғылымдарының докторы, профессор, ҚР ҰҒА академигі, Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті, «Қазақстан тарихы» кафедрасының меңгерушісі. (Қазақстан)
Қожамжарова Дария Пернешқызы – тарих ғылымдарының докторы, профессор, ҚР ҰҒА академигі, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университетінің ректоры. (Қазақстан)
Кожирова Светлана Басиевна – саясаттану ғылымдарының докторы, профессор, Фудан Университетінің Қытай және Орталық Азияны зерттеу орталығының мен «Астана» ХҒК бірлескен директоры (Қазақстан)
Козодой Виктор Иванович – тарих ғылымдарының докторы, профессор. (Ресей)
Көкебаева Гүлжауһар Какенқызы – тарих ғылымдарының докторы, профессор, ҚР БҒМ ҒК Ш.Ш. Уәлиханов атындағы Тарих және этнология институты (Қазақстан)
Көмеков Болат Ешимхамедұлы – тарих ғылымдарының докторы, профессор, ҚР ҰҒА академигі, Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті Халықаралық қыпшақтану институтының директоры, Л.Н.Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университетінің профессоры. (Қазақстан)
Матыжанов Кенжехан Исламжанұлы – филология ғылымдарының докторы, профессор, ҚР ҰҒА корр.-мүшесі, М.О. Әуезов атындағы әдебиет және өнер институтының директоры. (Қазақстан)
Моррисон Александр (Morrison Alexander) – PhD, профессор Оксфордского университета (Великобритания)
Муртазаева Рахборхон Хамидқызы – тарих ғылымдарының докторы, Мирзо Ұлықбек атындағы Өзбекстан ұлттық университеті «Өзбекстан тарихы» кафедрасының профессоры. (Өзбекстан)
Панто Дмитрий (Panto Dmitri) – PhD доктор, Гданьск қаласындағы Екінші дүниежүзілік соғыс мұражайының ғылыми қызметкері. (Польша)
Римантас Желвис (Zelvys Rimantas) – тарих ғылымдарының докторы, профессор, Вильнюс педагогикалық университеті (Литва)
Самашев Зайнолла Самашұлы – археолог, тарих ғылымдарының докторы, профессор, Герман археология институтының корр.-мүшесі. ҚР БҒМ ҒК Ә. Марғұлан атындағы Археология институты. (Қазақстан)
Сайлан Болат Санабайұлы – тарих ғылымдарының докторы, Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті. (Қазақстан)
Смағұлов Оразақ Смағұлұлы – тарих ғылымдарының докторы, профессор, ҚР ҰҒА академигі, Балон ғылым академиясының корр.-мүшесі, Ш.Ш. Уәлиханов атындағы сыйлықтың лауреаты, ғылым мен техниканың еңбек сіңірген қайраткері, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университетінің профессоры. (Нұр-Сұлтан, Қазақстан)
Сыдықов Ерлан Бәтташұлы – тарих ғылымдарының докторы, профессор, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университетінің ректоры. (Қазақстан)
Таймағамбетов Жәкен Қожаметұлы – тарих ғылымдарының докторы, профессор, ҚР ҰҒА академигі, ҚР Ұлттық музейі. (Қазақстан)

Жауапты редактор:

Қаипбаева Айнагүл Толғанбайқызы

Ғылыми редактор:

Қозыбаева Махаббат Мәлікқызы

Редактор:

Кубеев Рустем Жаулыбайұлы

Жауапты хатшы:

Қоңқабаева Арайлым

Техникалық хатшы:

Хумарзах Алтынбек

Главный редактор:
Кабульдинов Зиябек Ермуханович

Редакционная коллегия:

Абашин Сергей Николаевич – доктор исторических наук, профессор, Европейский университет в Санкт-Петербурге (Россия)
Абдырахманов Толобек Абылович – доктор исторических наук, профессор, ректор Кыргызского государственного университета им. И. Арабаева (Кыргызстан)

Алимбай Нурсан – кандидат исторических наук, профессор, директор Центрального государственного музея Республики Казахстан (Казахстан)

Абусеитова Меруерт Хуатовна – доктор исторических наук, профессор, чл.-корр. НАН РК, директор Республиканского центра по изучению исторических материалов Института востоковедения имени Р.Б. Сулейменова (Казахстан)

Абиль Еркин Аманжолович – доктор исторических наук, профессор, директор Института истории государства КН МОН РК (Казахстан)

Аяган Буркитбай Гелманович – доктор исторических наук, профессор, заместитель директора Института истории государства КН МОН РК (Казахстан)

Голден Кэти Стромилл (Kathie Stromile Golden) – PhD, Государственный университет долины Миссисипи (Mississippi Valley State University) (США)

Исмагулов Оразак Исмагулович – доктор исторических наук, профессор, академик НАН РК, член-корр. Болонской академии наук, лауреат премии им. Ч.Ч. Валиханова, заслуженный деятель науки и техники, профессор Евразийского национального университета имени Л.Н. Гумилева (г. Нур-Султан, Казахстан)

Карибаев Берекет Бахытжанович – доктор исторических наук, профессор, академик НАН РК, заведующий кафедрой истории Казахстана, Казахский национальный университет им. аль-Фараби (Казахстан)

Кожамжарова Дария Пернеиовна – доктор исторических наук, профессор, академик НАН РК, ректор Южно-Казахстанского университета им. М.Ауэзова (Казахстан)

Кожирова Светлана Басиевна – доктор политических наук, профессор, содиректор Центра исследования Китая и Центральной Азии Фуданьского Университета и МНК «Астана», руководитель Центра китайских и азиатских исследований (Казахстан)

Козодой Виктор Иванович – доктор исторических наук, профессор (Россия)

Кокебаева Гульжаухар Какеновна – доктор исторических наук, профессор, главный научный сотрудник Института истории и этнологии им. Ч.Ч.Валиханова КН МОН РК (Казахстан)

Кумеков Болат Ешмухамбетович – доктор исторических наук, профессор, академик НАН РК, директор Международного института кипчакоеведения Казахского национального университета имени аль-Фараби, профессор Евразийского национального университета имени Л.Н. Гумилева (Казахстан)

Матыжанов Кенжехан Слямжанович – доктор филологических наук, профессор, чл.-корр. НАН РК, директор Института литературы и искусства им. М. Ауэзова (Казахстан)

Моррисон Александр (Morrison Alexander) – PhD, профессор Оксфордского университета (Великобритания)
Муртазаева Рахборхон Хамидовна – доктор исторических наук, профессор кафедры «Истории Узбекистана»

Национального университета Узбекистана имени Мирзо Улугбека. (Узбекистан)

Панто Дмитрий (Panto Dmitri) – доктор PhD, профессор, главный специалист научного отдела Музея Второй мировой войны г. Гданьска (Польша)

Римантас Желвис (Želvyš Rimantas) – доктор педагогических наук, профессор, Вильнюсский педагогический университет (Литва)

Самашев Зайнолла Самашевич – археолог, доктор исторических наук, профессор, чл.-корр. Германского археологического института. Институт археологии им. А.Маргулана КН МОН РК (Казахстан)

Сайлан Болат Санабаевич – доктор исторических наук, Казахский национальный университет им. аль-Фараби (Казахстан)

Сыдыков Ерлан Батташевич – доктор исторических наук, профессор, академик НАН РК, ректор Евразийского национального университета им. Л.Н. Гумилева (Казахстан)

Таймагамбетов Жакен Кожжахметович – доктор исторических наук, профессор, академик НАН РК, Национальный музей РК (Казахстан)

Ответственный редактор:

Каипбаева Айнагуль Толганбаевна

Научный редактор:

Козыбаева Махаббат Маликовна

Редактор:

Кубеев Рустем Джаулыбайулы

Ответственный секретарь:

Конкабаева Арайлым Нурболатовна

Технический секретарь:

Хумарзах Алтынбек

Editor-In-Chief:

Kabuldinov Ziabek Ermukhanovich

Members of editorial board:

Abashin Sergei Nikolaevich – Doctor of Historical Sciences, Professor, European University at St. Petersburg (Russia)
Abdyrakhmanov Tolobek Abylovich – Doctor of Historical Sciences, Professor, Rector of I. Arabaev Kyrgyz State University (Kyrgyzstan)

Alimbay Nursan – Candidate of Historical Sciences, Professor, Director of the Central State Museum of the Republic of Kazakhstan (Kazakhstan)

Abusseitova Meruert Khuatovna – Doctor of Historical Sciences, Professor, Corresponding Member of the NAS RK, Director of the Republican Center for the Study of Historical Materials at R.B. Suleimenov Institute of Oriental Studies (Kazakhstan)
Abil Yerkin Amanzholovich – Doctor of Historical Sciences, Professor, Director of the Institute of History of the State CS MES RK (Kazakhstan)

Ayagan Burkitbai Gelmanovich – Doctor of Historical Sciences, Professor, Deputy Director of the Institute of History of the State CS MES RK (Kazakhstan)

Golden Kathie Stromile – PhD, Mississippi Valley State University (USA)

Ismagulov Orazak Ismagulovich – Doctor of Historical Sciences, Professor, Academician of the National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan, Corresponding Member of Bologna Academy of Sciences, winner of Ch.Ch. Valikhanov Award, Honored Worker of Science and Technology, Professor of L.N. Gumilyov University (Kazakhstan)

Karibayev Bereket Bakhytzhonovich – Doctor of Historical Sciences, Professor, Academician of the National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan, Head of the Department of History of Kazakhstan, Al-Farabi Kazakh National University (Kazakhstan)

Kozhamzharova Daria Perneshovna – Doctor of Historical Sciences, Professor, Academician of the NAS of the Republic of Kazakhstan, rector of the M. Auezov South Kazakhstan University (Kazakhstan)

Kozhirova Svetlana Bassievna – Doctor of Political Science, Professor, Co-Director of the Center for the Study of China and Central Asia of Fudan University and the International Scientific Complex of the National Company "Astana", Head of the Center for Chinese and Asian Studies (Kazakhstan)

Kozodoi Viktor Ivanovich – Doctor of Historical Sciences, Professor (Russia)

Kokebayeva Gulzhaukar Kakenovna – Doctor of Historical Sciences, Professor, chief researcher at Ch.Ch. Valikhanov Institute of History and Ethnology CS MES RK (Kazakhstan)

Kumekov Bolat Eshmukhambetovich – Doctor of Historical Sciences, Professor, Academician of the National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan, Director of the International Institute of Kipchak Studies of the Al-Farabi Kazakh National University, Professor at L.N. Gumilyov Eurasian National University (Kazakhstan)

Matyzhanov Kenzhekhan Slyamzhanovich – Doctor of Philology, Professor, Corresponding Member of the NAS RK, Director of M. Auezov Institute of Literature and Art (Kazakhstan)

Morrison Alexander – PhD, Professor, University of Oxford (UK)

Murtazayeva Rakhborkhon Khamidovna – doctor of Historical Sciences, Professor at the Department of «History of Uzbekistan» of Mirzo Ulugbek National University of Uzbekistan. (Uzbekistan)

Panto Dmitri – PhD, researcher at the Museum of the Second World War in Gdansk (Poland)

Rimantas Želyys – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Vilnius Pedagogical University (Lithuania)

Samashev Zainolla Samashevich – archaeologist, Doctor of Historical Sciences, Professor, Corresponding Member of German Archaeological Institute. A. Marghulan Institute of Archeology CS MES RK (Kazakhstan)

Sailan Bolat Sanabayevich – Doctor of Historical Sciences, Al-Farabi Kazakh National University (Kazakhstan)

Sydykov Erlan Battashevich – Doctor of Historical Sciences, Professor, Academician of the National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan, Rector of L.N. Gumilyov Eurasian National University (Kazakhstan)

Taimagambetov Zhaken Kozhakhmetovich – Doctor of Historical Sciences, Professor, Academician of the National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan, National Museum of the Republic of Kazakhstan (Kazakhstan)

Executive Editor:

Kaipbayeva Ainagul Tolganbayevna

Scientific Editor:

Kozybayeva Makhabbat Malikovna

Editor:

Kubeyev Rustem Dzhaulybayevich

Executive Secretary

Konkabayeva Arailym Nurbolatovna

Technical secretary:

Khumarzakh Altynbek

ҒТАХР / МРНТИ / IRSTI 03.20.

ҰЛЫ ДАЛА КӨШПЕНДІЛЕРІ МЕН КӨНЕ ЖӘНЕ ОРТАҒАСЫРЛЫҚ КОРЕЙ МЕМЛЕТТЕРІ БАЙЛАНЫСТАРЫНЫҢ ТАРИХНАМАСЫ

Оспанов Н.М.

Р.Б. Сүлейменов ат. Шығыстану институтының ғылыми қызметкері

Аңдатпа. *Kipicne.* Мақалада Ұлы дала көшпенділері мен көне және ортағасырлық корей мемлекеттерінің арасындағы байланыстардың тарихнамасы қарастырылады. Түркілер мен корей ата-бабаларының арасында мәдени байланыстың бар екенін көрсетеді. Оған дәлел, жартастағы жануарлардың суреттері мен аттың ер тоқымына қатысты сипаттамалар. Кейбір оңтүстік корейлік тарихшылардың пайымдауынша, қытайлық Хан әулеті ғұндармен байланысын үзу үшін ежелгі корей мемлекеті Чосонды қиратқан дейді. VI ғасырдың екінші жартысынан бастап VIII ғасырдың бірінші жартысына дейін Түркілер Когурё, Пэкче, Силла и Пархэ (Бохай) секілді ортағасырлық корей мемлекеттерімен өзара байланыстың болғандығы туралы мәліметтер жазылып кеткен. «Үш мемлекеттің тарихы» (Корей атауы Самгук саги) кітабындағы ерте ортағасырлық Корей мемлекеті Когуре мен Түркі қағанаты арасындағы байланыстар мысалын келтіреді. Самгук саги «Анналы Когуре» бөлімінде б.з 551 жылы Түрік қағанаты мен Когуре арасындағы алғашқы тіркелген байланыстар баяндалады. Оңтүстіккорей тарихнамасын зерттеу барысында оңтүстіккорейлік авторлардың жұмыстары қарастырылды. Ол жұмыстарда Білге қаған жазбаларында кездесетін Бокли мемлекеті – ежелгікорейлік Когурё мемлекеті деген болжам жасалынады. Ескерткіштің жазбаларына сәйкес, Бокли елінің өкілдері Бумын және Истеми қағандардың жерлеуіне барып қайтты.

Түйін сөздер: тарихнама, Силла, Ұлы дала, Түрік қағанаты, Когурё, Пэкче

ИСТОРИОГРАФИЯ ВЗАИМООТНОШЕНИЙ КОЧЕВНИКОВ ВЕЛИКОЙ СТЕПИ С ДРЕВНИМИ И СРЕДНЕВЕКОВЫМИ КОРЕЙСКИМИ ГОСУДАРСТВАМИ

Оспанов Н.М.

Научный сотрудник Института востоковедения им. Р.Б. Сулейменова КН МОН РК Казахстан, г. Алматы

Аннотация. *Введение.* В статье рассматривается историография взаимоотношений кочевников Великой степи и Корейского полуострова. Наскальные рисунки животных и атрибуция конской упряжи и седла свидетельствуют о том, что между предками тюрков и корейцев существовал культурный взаимообмен. Некоторые южнокорейские историки предполагают, что китайская династия Хань разрушила древнекорейское государство Чосон с целью заблокировать его контакты с хуннами. Начиная со второй половины VI века по первую половину VIII века зафиксированы сведения о взаимодействии тюрков со средневековыми корейскими государствами – Когурё, Пэкче, Силла и Пархэ (Бохай).

В книге «История трех государств» (корейское название Самгук саги) приводится пример контактов между древнем корейским государством Когурё и Тюркским каганатом. В разделе Самгук саги «Анналы Когурё» описываются первые зафиксированные контакты между Тюркским каганатом и Когурё в 551 году н.э.

В ходе изучения южнокорейской историографии были рассмотрены работы, в которых авторы предполагают о том, что страна Бокли, упомянутая на стеле Бильге кагану, является древнекорейским государством Когурё. Согласно записям стелы, представители страны Бокли посетили похороны основателей Тюркского каганата Бумын и Истеми каганов.

Ключевые слова: Великая степь, Тюркский каганат, Когурё, Пэкче, Силла, историография.

HISTORIOGRAPHY OF THE RELATIONSHIPS BETWEEN THE NOMADS OF THE GREAT STEPPE WITH THE ANCIENT AND MEDIEVAL KOREAN STATES

OSPANOV N.

Research fellow at R.B. Suleimenov Institute of Oriental Studies Kazakhstan, Almaty

Abstract. Introduction. The article reviews historiography of the relationships between the nomads of the Great Steppe with ancient and the medieval Korean states. The rock carvings of animals and the attribution of the horse harness and saddle indicate that there was a cultural exchange between the ancestors of the Turkic peoples and Koreans. Some South Korean historians suggest that the Chinese Han dynasty destroyed the ancient Korean state of Joseon in order to block its contacts with the Huns. From the second half of the 6th century to the first half of the 8th century, historical records reveal interaction of the Turks with the medieval Korean states - Goguryeo, Baekche, Silla and Parhe (Bohai). The book "History of Three States" (Korean name: *Samguk sagi*) provides an example of contacts between the early ancient Korean state of Goguryeo and the Turkic Khaganate. The section of the *Samguk sagi* "Annals of Goguryeo" describes the first recorded contacts between the Turkic Khaganate and Goguryeo in 551 AD.

During the study of South Korean historiography, South Korean author's articles were studied. In these works, they supposed that the Bokli country mentioned on the stele of Bilge Kagan, was the ancient Korean state of Goguryeo. According to the stele's records, representatives of the Bokli country attended the funeral of the founders of the Turkic Kaganate, Bumyn and Istemi Kagans.

Keywords: Great Steppe, Turkic Khaganate, Koguryo, Paekche, Silla, historiography.

Кіріспе

Көшпенділердің жабайы жылқыларды қолға үйретуі оларға Ұлы даланың орасан зор аумағын бағындырып, көрші аймақтардың тарихи үдерістерінде қатысу, қарым-қатынас, өзара айырбас жасау мүмкіндігін берді. Корей түбегіндегі жартастарға салынған жануарлардың суреттері, археологиялық артефактар және қолжазбалар – түріктер мен көне және ортағасырлық корей мемлекеттері арасында қарым-қатынас пен байланыстың бар екенін көрсетеді.

Материалдар мен әдістер

Мақаланың бірінші бөлімін жазу барысында кеңестік/ресейлік Корей тарихы оқулықтары мен зерттеулеріндегі Түрік қағанаты жайлы мәліметтер қарастырылады. Мақаланың екінші бөлімінде Ұлы дала және Корей түбегі өкілдерінің өзара байланыстары туралы жазылған Оңтүстік Корея елінің ғылыми мақалалары зерттеледі. Мақалада тарихи-салыстырмалық талдау жасалынған.

Талқылау

Осылайша түркілер мен Корей түбегі халқының байланыстары мен қарым-қатынастары ерте кезеңде орнатылғаны анықталды. Кеңес корейтанушысы Р.Ш Джарылгасинова өзінің «Ежелгі

Когурё тұрғындары» зерттеуінде Когурё тұрғындарының ата-бабалары мен Орталық Азияның көшпелі халықтары арасындағы ежелгі байланыстардың бар екендігін, сонымен қатар көшпенділердің Пуё елді мекенінің төменгі аймақтарынан Корей түбегінің солтүстік бөлігінің таулы аймақтарына, содан кейін Чхончхонган және Тэдонган алқаптарына көшкені, ат әбзелдерінің (жылқыны мініс пен шаруашылыққа пайдалануда қолданылатын құрал-жабдық түрлері) атрибуциясының жақсаруына әсер етті. Р.Ш. Джарылгасинова Когурё тұрғындары мен олардың туысқан халықтары үзеңгілері бар қатты ер-тоқымның құрылысына үлес қосты деп болжайды (Джарылгасинова, 1972: 111).

Р.Ш. Джарылгасинованың Ұлы даланың тарихи байланыстары туралы болжамын кеңестік археолог Е.И. Деревянко дамытты. Е.И. Деревянко, тунгус-маньчжур тайпаларының этногенезінде Мохэ тайпаларының рөлін зерттей отырып, археологиялық деректер, жылнамалық деректер, этнографиялық параллельдер – мохэ көрші аумақтардағы тайпалармен: түркілермен, шивэйліктермен, кәрістермен, қытайлықтармен қарым-қатынаста болғанын дәлелдейді. Мохэ тайпалары ежелгі корейлік Когурё және Пархэ княздықтарының этногенезіне елеулі үлес қосты (Деревянко, 1975: 187). Оңтүстік Кореяның тарихнамасында кең түрде таралған Мохэ тайпаларының атауы «мальгаль» этнониміне ие болды.

Сонымен қатар, соңғы уақытта Еуразия мен Корей түбегі халықтарының көшпелі мәдениетінің өзара байланысы мен өзара кірігуін корейлер Алтай теориясымен түсіндіреді. Мионг Сун Ок ежелгі Чосонның қалыптасуына (б.з.д. 2333 ж. – 108 ж.) келесі тайпалар қатысты деп санайды: е, мэк, хань, хунну, моңғолдар, гогурьо, донгье, окчо, донгхо, пуе, горан (кидани), йодин, суксин. Өйткені, бұл тайпалар Алтай мәдени аймағына жатады (Мионг, 2010).

Б.з.д. шамамен 4000 жылы палеоазиялық тайпалар Солтүстік Сібірден Маньчжурия мен Корей түбегінің аудандарына қоныс аударды. Алтай тауларының шет жақтары мен Моңғолияның солтүстігіне көшкен тайпалардың бір бөлігі Сібірлік Лена өзені арқылы Маньчжурия мен Корей түбегіне қарай жылжыды. Палеоазиялық және алтай тайпаларының бірігуі барысында корей халқы құрылды. Сонымен қатар, автор корей тайпаларының аралас түркі немесе моңғол-тунгус тайпаларымен салыстырғанда басым мәнге ие болғанын атап өтті (Мионг, 2010).

Оңтүстіккорейлік тарихшысы Но Тэ-дон б.з.б. 108 жылы Чосон мен ғұндар (흉노) арасындағы жоспарланып отырған одақты болдырмау үшін қытай Хань әулетінің Көне Чосонға басып кірді деп болжам жасайды. Тарихи қарым-қатынастардың бар болғанын ғұндардың Пхеньян жанындағы Согамни моласы мен басқа жерлерде табылғанын дәлелмен нығайтады. Сонымен қатар Когурё мен ғұндардың тармағы Юйвэнь (宇文部) тайпасымен ауық-ауық байланыстары болды (Noh, 2016:361). Қытайдың әскери іс-қимылдарының нәтижесінде Чосон төрт аймаққа бөлініп, Қиыр Шығыстың саяси картасынан жоғалады.

Оңтүстіккорейлік ғалымдарының кәріс этностарының шығу тегінің алтайлық теориясына қызығушылығы олардың қытай князы Инь Киджа негізін салған алғашқы ежелгі корейлік мемлекет Чосонның пайда болуының қытай тіліндегі нұсқасына күмәндануымен түсіндіріледі.

Ұлы дала мен Корей түбегінің мәдени байланыстары археологиялық жұмыстар барысында табылған қола дәуіріндегі искитим мәдениетінің артефактілерінен де көрінеді. Чосон және Буё ежелгі корей мемлекеттерінің тас қабірлерінде Оңтүстік Сібірдің шығыс бөлігі мен Моңғол қыратының жерленуіне тән арқарлардың, бұғылардың, жылқылардың бейнелері табылды.

Кеңестік және Ресейлік тарихнамасы

Түрік және Мохэ тайпаларының өзара қатынастары туралы Нанай ауылындағы Амурдағы Сакачи-Алян петроглифтерді зерттеген Е.И. Деревянконың зерттеулерінде айтылған. Жартасқа салынған суреттерді салу әдісі бойынша олар Орталық Азия мен оңтүстік Сібір аңшыларының сызықтық ою техникасына сәйкес келеді. Е.И. Деревянко жартастардағы тіпті барлық суреттер

түріктерге тиесілі екенін атап көрсетеді. Орталық Азия мен Корей түбегінің жартастарындағы бейнеленген суреттер өзара мәдени алмасудың жалпы белгілері бар деп болжауға болады (Деревянко, 1975: 191).

Осылайша, корейлердің болжамды алтайлық шығу тегі, ғұндар мен түріктердің Мохэ тайпалары арқылы Корей ерте мемлекеттік құрылымдарына әсері, жекелеген корей тайпаларының түріктерден жебе ұштары мен жерлеу элементтерін дайындау техникасын алуы VI және VII ғасырлардағы түркілер мен корейлер арасындағы өзара байланыстың негізі қаланды.

Отандық және кеңестік/ресейлік түркологтардың айтуынша, гүлдену кезеңінде Түрік қағанаты шығыста Корей түбегіне жеткен. Көрнекті кеңестік түркітанушы Л.Н. Гумилев, шығыста Жужан Кореямен (Гао-Гюйли) бірігіп, Маньчжур тайпаларының бірі – диуганды жеңіп, Маньчжуриядағы Вей үйінің жағдайын әлсірету үшін одақ құрды деп жазған. Гао-Гюйли дегеніміз – ежелгі Корей мемлекеті Когурё дегенді білдіреді. Ол қытай фонетикасына сәйкес, Гао-Гюйли делінеді. Сол кезде Когурё Корей түбегінің солтүстік аумағы мен Маньчжурияның кең аумағын қамтыды. Сондықтан, Когурё тұрғындары түріктермен темір бұйымдарын жеткізетін жужандар арқылы байланыста болуы мүмкін. Л.Н. Гумилев Жужан үстемдігі құлағаннан кейін түркілер Орталық Азия тайпаларын өздеріне бағындырып, Кавказдан Кореяға дейін өз иеліктерінің шекарасын кеңейткеніне назар аударады (Гумилев, 1967:19).

Зерттеу нәтижелері

Өкінішке қарай, Түркі қағанаты мен Корей түбегінің тұрғындары арасындағы байланыстар туралы орыстілді түркітанушылардың материалдарында Түркі қағанатының ықпалы Орта Азиядан асып, ортағасырлық корей мемлекеттеріне дейін жеткен деген жалпы тұжырымдармен шектелген.

Түркітанушылардың еңбектерімен қатар кеңестік корей тарихшыларының еңбектері үлкен қызығушылық тудырады. 1960 ж. Корея тарихын кеңестік басылымда 598 ж. Ортағасырлық корей мемлекеті Когурё мен Қытай Суй әулеті арасындағы қарама-қайшылық жағдайында, біріншісі Суй әулетіне қарсы одақ құру үшін белгілі бір торкалықтар дипломатиялық қатынастар орнатуға тырысады. «Торкалар» сөзі түрік қағанаты немесе түркілерді білдіреді. «Торк» сөзінің қолданылуын солтүстік корей тілінде фонетикалық ерекшеліктерге байланысты «түрік» сөзінің қатты өзгергендігімен түсіндіруге болады (История, 1974:70). Шамасы, 1960 жылдары түркітанушылар аталған жұмысқа қатыспаған. Сол басылымда авторлар Когурё Ляосидегі Суй әскерлеріне қарсы Мальгальдан (Мохэ)10000 атқыштар отрядын жібергенін жазады (История, 1974:70). Корей түбегінің солтүстік бөлігін және Маньчжурияның бір бөлігін қамтыған көшпелі маньчжур-тунгус тайпалары түркілер мен корейлер арасындағы байланыстар мен дипломатиялық байланыстарды орнатуда маңызды рөл атқарды деп болжауға болады.

Ресей корейтанушысы С.О. Курбанов өзінің «Корея тарихы: ежелгі дәуірден XXI ғасырдың басына дейін» атты еңбегінде Силла дереу қытай Суй әулетімен достық қарым-қатынас орнатқанын, ал Когурё мен Пэкче түркі тайпаларымен одақтастықта Суйге қарсы шыққанын айтады (Курбанов, 2018:92).

Оңтүстіккорейлік тарихшы Ли Ги Бек «Корея тарихы: жаңа түсінік» кітабында VI ғасырдың ортасында тек Корей түбегінде ғана емес, сонымен қатар көршілес елдердегі геосаяси жағдайды зерттейді. Оңтүстік Корея тарихшысы 589 жылы Суй әулеті Қытайды біріктіргеніне назар аударады. Сонымен қатар, ол сол кезде солтүстік далада тайпалардың күшеюі орын алып жатқанына және ол Суй әулетіне үлкен қауіп төндіретініне көңіл бөлді. Бұдан әрі Ли Ги Бек Когурёнің Туцзюэмен одақтасып, Суйге қарсы шығуға тырысқанын, ал Когурёмен одақтас болған Пэкче жапондармен байланыс орнатқанын жазады (Ли, 2000:75). «Туцзюэ» сөзі «түрік» дегенді

білдіреді. Бір қызығы, корей тілінен (Сеул стандартты кәріс тілі) орыс тіліне аудармашылар қытай тілінде «туцзюэ» нұсқасын қолданған, ал корей тілінде «тольгуоль» (кор. 돌궐, қытай иероглифы 突闕) немесе «дольгуоль» деп кездеседі. Аудармаларды талдау кезінде осы ерекшеліктерге назар аудару керек.

Ресей корейтанушысы В.М. Тихоновтың «Корея тарихы: ежелгі дәуірден 1867 жылға дейін» атты мақаласында түріктер мен Когурё тұрғындары арасындағы қатынастардың ертерек кезеңі көрсетілген. В.М. Тихонов Солтүстік-Шығыс Азиядағы қазіргі геосаяси жағдайды талдайды. Сонымен, ол Когурё әлсіреуіне ішкі факторлар да, сыртқы факторлар да себеп болған деп жазады. Тихонов 530 жылы басталған азаматтық соғыс, Солтүстік Қытайдың Вэй мемлекетінің екі бөлігіне бөлінгенін сыртқы факторларға жатқызады. Батыс пен Шығыс Вэй арасындағы соғыс Когурё шекараларының қауіпсіздігіне теріс әсер етті. Ұлы далада үстем ойыншылардың біріне айналған 552 жылы Түркі қағанатының халықаралық аренада пайда болуымен түріктер өздерінің Маньчжур одақтастарымен (Қидан және Мохэ) бірге 583 жылға дейін мерзімді түрде Когурёге шабуыл жасады (Тихонов, 2011:113).

Е.И. Деревянко Когурёге жақтасып Мохэ – Суйлік Қытайға қарсы болғанын жазады. Когурё оңтүстігіндегі екі патшалықпен де араздықта болып, орман Маньчжур Мохэлік тайпаларымен дос болған. Деревянко Мохэлер кейде Когурё мен түріктермен Қытайға қарсы тұрғанын, кейде түріктермен соғысқанын айтады (Деревянко, 1975:188).

612 жылы Суй Ян-ди әулетінің билеушісі 1130 мың адамнан тұратын әскер жинап, Когурёге шабуыл жасады. Әскери жорық жүргізіп, Суй қолбасшылары бір-бірімен келісілген іс-қимылға келе алмады, сондықтан Едон бекінісін (Ляодун) басып ала алмады. Сальса өзенінен өткенде, барлық жағынан таусылған 300 мыңдық Суй экспедиторлық күші Когурё әскерлеріне шабуыл жасады. Суй әскерінің ішінен Ляодунға 2700 адам оралды (Тихоново, 2011:133).

Империяның ішіндегі наразылығы император Ян-ди билігін шайқалатты. Корея тарихы бойынша орыс тілді материалдарда Кореяға жорық жасау үшін Қытай императорлық ауласында сатып алу әрекеттері және одан әрі шығысқа қарай жылжу үшін Ляодунда қытай халқының болмауы туралы баяндалмаған. Сондай-ақ орыс тілді корей тарихнамасында түрік қағанаттарымен одақтасып жатқан қытайлық күштердің Лобнора төңірегінде шоғырлануына мән берілмейді. Суй империясының әлсіреуі түріктерге тиімді болды.

Кейінірек түріктердің Корей түбегімен байланысы корейлік ортағасырлық Пархэ мемлекетімен байланысты болды. Оңтүстіккореялық тарихшы Хан Ену өзінің «Корей тарихы: жаңа көзқарас» кітабында Пархэнің солтүстікте түріктермен (туцзюэ), одан кейін оңтүстікте VIII ғасырдың бірінші жартысында Жапониямен жақындасуын, Қытай 732-733 жж. Пархэге Силланы орнатып, «бөлу және жеңу» саясатын жүргізуімен түсіндіріледі (Хан, 2010:124). Орыс тіліндегі материалдарды жүйелеу және талдау түріктер мен түрік қағанатының Корей түбегімен өзара әрекеттескендігін көрсетеді. Алайда орыс тіліндегі материалдарда сол оқиғалар бірдей немесе бір-біріне қарама-қайшы немесе түсіндіріледі. КСРО ыдырағаннан кейін жазылған жұмыстарда кейбір жағдайларда жаңа нақты материалдар бар. Бұл Оңтүстік Кореяның тарихи ғылымының дамуына және посткеңестік Оңтүстік Корея ғалымдарының бір-бірінің еңбектеріне қол жетімді болуына байланысты.

Айта кететін бір мәселе, Оңтүстік Кореяның орыс тіліне аударылған кітаптарында Когурё эрқашан Суйге, содан кейін Тан Қытайға қарсы тұрады, бірақ Түркі қағанатының рөлі әрдайым айтыла бермейді. Сонымен қатар, тек түркологтар/корейтанушылар/қытайтанушылар, яғни синологтар жазған дереккөздерде жер атаулары мен тайпалық атаулардың фонетикалық бұрмалануы болуы мүмкін.

Оңтүстіккорея тарихнамасы

«Үш мемлекеттің тарихы» (Корей атауы Самгук саги) кітабындағы ерте ортағасырлық Корей мемлекеті Когуре мен Түркі қағанаты арасындағы байланыстар мысалын келтіреді. Самгук саги «Анналы Когуре» бөлімінде б.з 551 жылы Түрік қағанаты мен Когуре арасындағы алғашқы тіркелген байланыстар баяндалады. Бұл кездесу туралы Самгук сагиден қысқаша үзіндісін айтады:

Тоғызыншы айда Түрік қағанаты (突闕) Шинсонқа басып кіріп, оны қоршап алды. Жеңілістен кейін олар Пэкамсонгқа қарай жылжып, оларға шабуыл жасады. Монарх өз генералы Кохыльді Түркі қағанатының әскеріне қарсы тап беру үшін он мыңдаған әскермен жіберді. Өлгендер мен тұтқындалғандардың саны 1000 адамнан асты (Kim, 2012:171-172).

Оңтүстіккореялық тарихшы Но Тэ Дон өзінің «Ежелгі Корея мен Түркия арасындағы қатынастар: Когуре мен Түркі қағанаты арасындағы байланыстарды зерттеу» атты мақаласында Ұлы Даланың ғұн кезеңімен 715 жылға дейінгі қарым-қатынас тарихын сипаттайды. Хань әулетінің б.з.д 108 жылы Ежелгі Чосонға басып кіруінің басты себептерінің бірі ғұндар мен ежелгі Чосон арасындағы байланыстарды бұғаттау болды деп жазылған тезисі өте қызықты. Оның тарихи байланыстары туралы тезисін ол ғұндардың қалдықтары Пхеньянның жанындағы Согамни мазарында және басқа да жерлерде табылған. Сонымен қатар, Когуре мен сюнну (ғұндар) халқының тармақтары арасында Юйвэнь (宇文部) сияқты эпизодтық байланыстар да болды (Noh, 2016:361).

Тағы бір оңтүстіккореялық тарихшы Канг Сон өзінің «Түркі қағанатының Когуремен соғысы» мақаласында Но Тэ Донның түркілердің когуреліктермен алғашқы байланысы туралы Самгук сагиде күннің белгіленуінен қате кеткені туралы дәлелдерін растайды. Кан Сонның мақаласында түріктердің Когуреге шабуылының себептері туралы айтылады. Түріктерге даладағы гегемония (басшылық) үшін Жужан қағанатымен болайын деп жатқан соғыстың алдында, жужандықтарды олардың одақтастары Когуреден берілуі мүмкін әскери және экономикалық көмектен айыру мәселесі тұрды. Но Тэ Донның айтуы бойынша Когуре ұзақ уақыт бойы жужандармен үйлесімді, жақсы қарым-қатынаста болған, бірақ арадағы байланыстың нақты қай уақытта орналғанын айқындап айтпаған. Кан Сонның жазуында, түріктер Когуреге басып кірмес бұрын «теле» тайпаларын қырған (кәрісше철록(鐵勒) (джольлык) (강, 2006:160).

Когуре билеушісі таптың бөлінуіне және Ханган өзенінің бассейнінің жоғалуына байланысты Жужан қағанатының мәселесіне араласып, оған әскери көмек жібере алмайтындығы туралы зерттелді. Канг Сонг Хуан қағанатының қайтыс болуы уақыт еншісінде болғанын, ал Когуре мен Солтүстік Чжоу түріктердің іс-әрекетін бақылағанын айтады. Когуре халықаралық тәртіпті қайта құрудан болған шығындарды азайтуға күш салды. 552 жылы қаңтарда Солтүстік Ци әулетінің билеушісі Вэньшихуаньди татабтарды басып, содан кейін Юнжу қаласына қарай бет алды. Вэньшихуаньди Когуреға кірген Солтүстік Вей қашқындарының қайтарылуын талап етті. Алдымен Когуре бұл талапты орындаудан бас тартты, бірақ кейін олар қашқындарды қайтаруға келісіп, бес мың әскер жіберді. Кан Сонг Когуренің бұл әрекетін Когуре түріктердің экспансиясының кеңею қаупіне байланысты Солтүстік Цимен күш біріктіру қажеттілігімен байланысты деп айтады (강, 2006:160).

Оңтүстік Корей тарихшысы Но Тэ Дон Когуре мен Түрік қағанаты арасындағы қатынастар негізінен осы кезеңде болғанын айтады. Бұған Моңғолия жазығындағы Орхон өзенінің жағасында орналасқан Хошо-Цайдамда орнатылған Түрік қағанатының екі тас ескерткіштеріне жазулар дәлел бола алады (Noh, 2016:362). Оңтүстік Корея тарихшысы Ким Бёң Хо «Орхон стеліндегі «Боклидің» жаңа түсіндірмесі – Корей мемлекетінің ежелгі атауы» атты мақаласында Солтүстік

Азияны мекендеген алғашқы көшпелі тайпалардың Түркі қағанатынан шыққанын айтады. Бүгінгі ежелгі түркі тарихының тамырлы байланысын зерттеудің негізі болып табылатын ежелгі түркі Орхон жазуларына сүйене отырып, Түркі ізбасарларының: Ғұндар, Сяньби және Жужан хандығы өмірінің объективті бейнесін алуға болады. Көне түркі жазбаларын қытай жазбаларымен салыстыру түркі халықтарының тарихындағы қытай бейнесін қайта қарауға мүмкіндік береді. Оңтүстік Корея тарихшысының айтуынша, табылған көптеген ақпараттарға қарамастан, Орхон жазуларында әлі де көп жауабы жоқ сұрақтар табылған. Ол көбінесе Күлтегін мен Білге қаған жазбаларында кездесетін Бокли мемлекетіне назар аударады. Бокли есімі халықаралық академиялық топтардың назарын Түркіттер мен Когуре арасындағы байланысты көрсететін таспен жазылған маңызды жазба ретінде аударды. (冨, 2013:18). Иваса Сейчиро «Бокли» және Когуре елдерінің атауларындағы дыбыстың айырмашылығын былай түсіндірді. b және m дыбыстарының алмасуына баса назар аударып, Когуреден шыққан «Bö (k)» («M:*miak») және «-kli» «Bökli», «chu-li(иероглиф түрінде гуре деп оқылады)», «Мэкгуре» Когуре елінің атауымен біріктірілген. Екінші жағынан, жапон ғалымы Ивасо Сейчиро бұл ел немесе этникалық атау «Мэкгуре» тарихи материалдарда қолданылмаған, ал Когуре Түрік қағанатында «Мэк» деген атпен танымал болған деп санайды. Тиісінше, «Бокли» елі, «Мэк ел» немесе «Бок елі» деп аударылды (冨, 2013:36).

Но Тэ Дон ежелгі түркі тілінде «Б» дыбысы мен «М» дыбысы өзара алмастырылған деген ой тұжырымдады. Сондықтан Беклиді Мекли деп оқуға болады, бұл 貂句麗 «Мэкгоре» дегенді білдіреді. Бұл жер атауы Корёдан шыққан «Мэкчоктің» қысқартылған формасы немесе «Корёдан Мэк адамдары» деп Когуреге сілтеме жасаған. Сонымен қатар, Орхон өзенінің тас ескерткіштерінде атап өткен екі басшы қайтыс болғаннан кейін, Түркі қағанаты әлсіреп, Табгач қағанатына бағынуға мәжбүр болды. «Бекли қағанға, [күн шығыста] шабуылдау миссиясы қабылданды. Бұл оқиға Түркі қағанатының қытайлық Суй мен Тан әулетіне бағындыруға мәжбүр болғаннан кейін, Когуреге қарсы әскери миссияларға жұмылдырылған Суй мен Танның түрік қағанатының сарбаздарынан құралғандығы туралы тарихи деректерге сәйкес келеді (Noh, 2016:363).

Оңтүстіккореялық тарихшы Джанг Чанг Ын «Ханган өзенінің бассейні үшін күрес және VI ғасырдың ортасында Квансансон қамалындағы шайқас» атты мақаласында елдің ішкі саяси қақтығыстардың ортасында болғанынан Когуре қимылының әлсірегенін айтады. Сонымен қатар, Когуре Солтүстік Ци мен түріктердің қысымына ұшырады. Оқиғалар Силланың VI ғасырдың ортасында 550 жылы Досалсон және Кымхенсон бекіністерін басып алған уақытта орын алады. Бекіністі бұған дейін Когуре мен Пэкче басып алған. Джанг Чанг Ын 550 жылдың наурызында немесе 551 жылдың наурызында Силла Гуквон аймағына өткені туралы жазды (張, 2011:11).

Оңтүстік Корея тарихшысы Ким Джи Ен түркілер Тан әулетінің алғашқы кезеңіндегі тәртіпсіздіктерді пайдалана отырып, қытай шекара аумағын тонаған деп жазады. Автор түріктер туралы келесі деректерді келтіреді:

– Шабир-хан қайтыс болғаннан кейін 619 жылдың сәуір айында түріктер Тан империясының аумағына 621 жылы басып кіруді бастады.

– Осыдан кейін түркілер 621 жылдың тамызында Тан шекара маңындағы аумаққа қайта шабуыл жасап, 622 жылдың сәуір айында Тан империясымен соғысты бастады.

– 622 жылы тамыз айында Кат Иль-хан Багадур-шад Тан әулетінің Яньмэнь уезіне қайта басып кірді.

– 623 жылдың шілдесінде Ілік қаған Тандық Шочжоуга шабуыл жасады. Бұдан басқа, 624 жылдың қарашасында 625 жылдың маусымы мен тамызына дейін түріктер Тан әулетіне тікелей шабуыл жасады. Келесі жылы 628 жылдың тамызында Ілік қаған шабуылдардан кейін

Тайцзунмен (ЛиШиМинумен) Достық актіге қол қойып, шегінді. Сол жылы ол тіпті оның елшісін Танға жіберді. Бұдан басқа, түріктер 628 жылдың тамызында Тан империясынан достық қарым-қатынасты талап етті.

– 629 жылдың тамызында Тан әулетінің керісінше түріктерді басып алу қаупі болды. Нәтижесінде 629 жылдың желтоқсанында Төлес хан Шибоби өз жауынгерлерімен Тан империясына қашып кетті, ақыр соңында 630 жылдың наурыз айында Катилхан Бағадур-шад тұтқынын алып, түріктер баса бастады (김지영, 2005:144).

«VII ғасырдағы Когуре мен Солтүстік халықтар арасындағы қатынастардағы өзгерістер: 630 жылдан кейін Солтүстік державалардың қайта құрылуы және Когуренің сыртқы саясаты» мақаласында оңтүстіккореялық тарихшы Ким Жи Ен солтүстік халықтар арасында, соның ішінде түріктер мен Когуре арасында өзара көмек бар екеніне назар аударады. Бұл Тан (唐) әулеті Қытайды біріктіргеннен кейін Қытай агрессиясынан қорғауға бағытталған болатын. Тан мен солтүстік халықтардың арасындағы қатынастарды Тан әулетінің құрылуынан бастап 668 жылы Когуре (高句麗) құлағанға дейін зерттеу Когуре мен солтүстік халықтар арасындағы қатынастар туралы жанама түрде білуге мүмкіндік береді. Әсіресе, 630 жылдан кейін (Шығыс Түрік қағанаты құлағаннан кейін) екі күшті мемлекет – Когуре мен Тан арасында қақтығыс болған кез. Оңтүстіккореялық тарихшы солтүстік-шығыс аймақтағы бұл қақтығыс солтүстік халықтар үшін өте маңызды, және олардың тағдыры қай жаққа жақтасып тұрғанына байланысты болуы мүмкін деп пайымдайды (김지영, 2011: 67).

Одан әрі ол өзінің алғашқы жылдарында Тан әулетіне түркілер әлі де ықпал еткеніне байланысты Когуремен достық байланыста болды, ал Тан әулеті ішкі көтерілісті жеңу қажет болды деп жазылған. Ким Жи Ен Когуренің Солтүстік халықтармен дипломатиялық қарым-қатынас орнатудың және дамытудың қажеті жоқ деп санайды. Өйткені, Тан әлі де тәртіпсіздік жағдайында болған, ал Шығыс Түрік қағанаты әлі халықаралық аренадан шығып кеткен жоқ. Ол 630 жылы Ілік қаған (詰利可汗) тұтқындалған кезде солтүстік халықтарының көпшілігі Тан әулетімен достасқан, кейбіреулері Тан әулетіне Когуре қарулы күштеріне шабуыл жасау үшін қосылды деп жазады. Мақалада автор 630 жылдан кейінгі жағдайды ескере отырып, Когуре солтүстік халықтарымен дипломатияны нығайта бастады деп санайды. Осы қарым-қатынастың нәтижесінде Когуре Мохэ (靺鞨), Сып (靺) және Шивей (室韋) тайпаларының Тан әулетінің күштеріне қосылуына жол бермеді және 645 жылы олардың территориясына шабуыл жасау қаупін жойды. Бұл стратегия Когуреге сәтсіз экспедиция жасағаннан кейін Сюеньтоның (薛延陀 ұйғыр тайпасы) Тан династиясынан шеттетілуіне алып келді (김지영, 2011: 86).

Ким Жи Ён, Ён Кэсомун билікке келгеннен кейін, Тан әулетінің қатаң саясатына және оның Когурені жеңуге ұмтылысына байланысты Тан әулетімен дипломатиялық қарым-қатынасты шиеленістіруден жол болмады деп жазды. Ол Ұйғыр мемлекетінің көтерілісі Когурені жаулап алуын қиындатты (김지영, 2011:75).

Ким Жи Еннің тағы бір мақаласында: «VII ғасырдағы Когуренің Вэймен қарым-қатынасын өзгерту, 630 жыл бұл – бетбұрыс», Кореяның Силла мен Когуре қытайлық Вэймен қарым-қатынасы қарастырылған. Мақалада автор 630 жылдан кейін Тан әулеті солтүстік халықтарына ықпалын күшейте бастағанын жазады. Сондықтан Когуре Тан шабуылына тойтарыс беру үшін әскери дайындықты кеңейтіп, Чоллиджансон бекінісін нығайта бастады. 639 жылы Когуре Танға салық төлеуді қайта бастады. Иминишусыликэхань қағанды тағайындау арқылы Тан Сюеньтомен қақтығыс ашты. Сонымен қатар, осыдан кейін Сюянтоның әскерлері күшейе түсті, Танның солтүстігінде оны тежейтін күш пайда болды, Когуре үнемі вассальдық-даникалдық қатынастарды жалғастырды (김지영, 2005:144).

Қытайлық тарихшы Фан Сянь Шудың «Стратегия және VII ғасырдың орта шеніндегі Когуремен Тай Цзундің күресін белгілеу процесі» атты мақаласында Суй Яньди мен Киминь қаған арасындағы кездесу барысында Суй Яньди Киминь қағанның жанында болған Когуре елшісін көргені айтылған. Содан кейін Яньди елшіге корольдік сотқа неге келмей жүрсің деп ескерту жасады. Автор бұл жазбадан Суй әулетінің түріктерден Когуреға қатысты ақпараттар алғандығын тексеру мүмкін емес екенін айтады (方香淑, 2008:314).

Фан Сянь Шу жазып кеткендей, Тай Цзун 641 жылы Джиндэдогты ақпарат жинау үшін Когуреға жіберген. 640 жылы Гаочанды жойып, Түркі қағанатындағы ішкі қақтығысты пайдаланып, түріктермен татуласып, 641 жылы Ханшайым Вэньчэньді Тибет императорына тұрмысқа беріп, достық қарым-қатынас орнатты және солтүстік-батыс мәселесін біршама шешіп, Тай Цзун бірден Когуреға қарай бет алады (方香淑, 2008:329).

Түркі қағанаты мен корейлік көне және ортағасырлық мемлекеттердің екіжақты қарым-қатынастарының тағы бір дәлелі, Афрасиаб патша сарайының қабырғалық кескіндемесі. Ол 1965 жылы Өзбекстанның Самарқан қаласында табылған. Батыс қабырға суреттерінде ежелгі кәрістер деп саналатын екі фигура бейнеленген. Бұл кескіндеме VII ғасырдың аяғында, араб әскерлері басып кірместен бұрын, Самарқанд билеушісі болған Вахман сарайында шетелдік елшілердің суреттері бейнеленген. Екі елші кәрістер деп саналады, өйткені сырт келбеттері мен киімдері сол кездегі кәрістердің атрибуттарына сәйкес келеді. Біріншіден, олар моңғолоидтерге жатады, олар қара шашты және ашық қоңыр түсті, содан кейін олар киген киім сол кездегі кәрістердің киіміне өте ұқсас. Шаштары өрілген және олар қауырсыны бар бас киімдер киеді. Тізелерін жауып тұратын ұзын сары кофтан, белінде қара белбеу, еркін тұратын шалбар, үшкір аяқ киім киген (우덕찬, 2004:245).

Қорытынды

Сөйтіп, кеңес және Оңтүстік Корея тарихнамасын зерделеуі – Ұлы дала мен Корей түбегінің байланыстары көне дәуірден бастап бар болғанын көрсетті. Осылайша, Оңтүстік Кореяда табылған археологиялық заттар Ұлы дала мен Корей түбегі халықтарының арасындағы өзара айырбастың болғаны растайды. Корей вандары мен басқа мемлекет қызметкерлердің (қызметкерлерінің) маңызды ел шаралармен айналасуы, хабарлар жазып тұру дәстүрі, түріктер мен ортағасырлық корей мемлекеттері арасында болған қарым-қатынастарды айшықтайды. Оңтүстік Корея зерттеулері – түрік пен корейлер қарым-қатынастарының зерттелмеген мәселелері туралы мәліметтерді анықтайды және оларды толықтырады.

Мақала 2018-2020 жылдарға арналған «Ұлы даланың тарихы мен мәдениеті» атты жобаның аясында жазылған.

Статья написана в рамках проекта «История и культура Великой степи», 2018-2020 гг.

Әдебиеттер мен деректер тізімі

- Гумилев Л.Н. Древние тюрки. / АН СССР. Ин-т народов Азии. – Москва.: Наука, 1967. – 504 с.
 Деревянко Е.И. Мохэские памятники среднего Амура. – Новосибирск, 1975. – 250 с.
 張彰恩. 6세기 중반한강유역쟁탈전과관山城戰鬪// 진단학보. (111), 2011. – P.1-43.
 Джарылгасинова Р. Ш. Древние когуресцы. – Москва., 1972. – 201 с.
 Курбанов С.О. История Кореи: с древности до начала XXI в. – Санкт-Петербург, 2018. – 744 с.
 Ли Г.Б. История Кореи: новая трактовка. – Москва. 2000. – 464 с.
 Мионг Сун Ок. Генезис древней корейской народности и ее кочевая культура // <https://articlekz.com/article/8334>
 Noh Tae-Don. Relations between Ancient Korea and Turkey: An Examination of Contacts between Koguryo and the Turkic Khaganate// Seoul Journal of Korean Studies. – 2016 – Vol. 29. – № 2. – P. 361-369
 История Кореи (с древнейших времен до наших дней). В 2-х томах / Ин-т востоковедения АН СССР. – М.: «Наука» ГРВЛ, 1974. – 470 с.; 480 с.
 История Кореи: новый взгляд. / Хан Ёнью; пер. с корейского под ред. М.Н. Пака. – Москва, 2010. – 758 с.
 Тихонов В.М., Кан Мангиль. История Кореи: В 2 т. Т. 1. С древнейших времен до 1904 г. / Ред., сост. хрон. табл., сост. указателя Т.М. Симбирцева. – Москва. 2011. – 533 с.

- Kim Pusik. *The Koguryo Annals of the Samguk Sagi*/ translated by Edward J. Shultz and Hugh H.W. Kang. – Seongnam: The Academy of Korean Studies Press. – 301
- 강선 康善. *고구려와突厥의전쟁* Когурё мен Түрік қағанатының соғысы // *高句麗研究* 第24輯 – 2006.09. – P.157 - 168
- 김병호 金炳浩. *오르혼옛튀르크어비문과한반도인의옛이름 - 쉐테긴碑와빌게카간碑에나타나는 ‘Bokli’ 해석*. *Корей мемлекеті көне атауының Орхон тас жазбаларындағы жаңа интерпретациясы*. // *동북아역사논총* 42호. – 2013. – P.7-45
- 김지영 金智英. *Ең. 7세기고구려대왜(對倭) 관계의변화— 630년을기점으로 VII ғасырда Когурё мен Вэй әулетімен қарым-қатынастардың өзгеруі. 630 жылы – бетбұрыс жылы*. // *역사와현실* 57, 2005. – p. 141 – 173
- 김지영 金智英. *Ең. 7세기고구려와북방제민족의관계변화— 630년이후북방세력의재편과고구려의외교정책* VII ғасырда Когурё мен Солтүстік халықтармен қарым-қатынастардың өзгеруі. // *만주연구* 제 8 집, 2011 – pp. 65-86
- 김지영 金智英. *Ең. 7세기중반거란의동향변화와고구려— 660년거란의이반을기점으로VII ғасырдың ортасында кидандардың жағдайының өзгеруі және Когурё*. // *만주연구* 제 12 집, 2011. – P. 75 -100
- 우덕찬 吳德燦. *Дог Чхан. 6-7세기고구려와중앙아시아교섭에관한연구* VI – VII ғасырлардағы Когурё мен Орта Азияның байланыстары. // *한국중동학회한국중동학회논문총회한국중동학회논문총*. – 2004. – 제24권제2. – P.237-252 (16 pages)
- 方香淑 方香淑. *Фэн Сян Шу. 7세기중엽唐太宗의對高句麗戰 전략수립과정* VII ғасырдың ортасындағы Тайжонның Когурёмен стратегия және басымдық үшін күресі. // *中國古中世史研究* 第19輯, 2008. – pp. 309 – 345

References

- Gumilev, 1967 – Gumilev L.N. *Drevnie tyurki/AN SSSR. Ins-t narodov Azii*. – M.: Nauka, 1967. – 504 p. [Gumilev L.N. *Ancient Turks/ AS USSR. Nations of Asia Institute*. – Moskva.: Nauka, 1967. – 504 p.] [in Russian]
- Derevyanko, 1975 – Derevyanko. E.I. *Moheskie pamyatniki srednego Amura* [Monuments of Mohe people along the middle Amur]. – Novosibirsk, 1975. – 250 p.
- Jan, 2011 – Jan Chan Yn. *Yug saegi joongban hangang yuyeok jengthaljon* [The Struggle for Hangang Basin and Battle of Gwansanseong Fortress in the middle 6th century]// *jindanhagbo*, (111), 2011. – pp.1-43. [in Korean]
- Jarylgasinova, 1972 – Jarylgasinova R.Sh. *Drevnie koguryostsy* [Ancient people of Koguryo] – Moskva., 1972. – 201 p. [in Russian]
- Kurbanov, 2018 – Kurbanov S.O. *Istoria Korei: s drevnosti do nachala XXI v.* [History of Korea: from ancient period until beginning of XXI century] – Sankt-Peterburg, 2018. – 744 p. [in Russian]
- Lee, 2000 – Lee G.B. *Istoria Korei: novaya traktovka* [History of Korea: new interpretation]. – Moskva, 2000. – 464 p.
- Myong – Myong Sun Ok. *Genezis drevnei koreiskoi narodnosti I eyo kochevaya kultura* [Genesis of ancient Korean people and its nomadic culture]// <https://articlekz.com/article/8334> [in Russian]
- Noh Tae-Don. *Relations between Ancient Korea and Turkey: An Examination of Contacts between Koguryo and the Turkic Khaganate*// *Seoul Journal of Korean Studies*. – 2016 – Vol. 29. – № 2. – P. 361-369
- Istoria, 1974 – *Istoria Korei (s drevneishih vremen do nashih dnei)* [History of Korea (from ancient times till our days)]. V dvuh tomah / In-t vostokovedeniya AN SSSR. – Moskva, 1974. – 470 p.
- Istoria, 2010 – *Istoria Korei: novyi vzglyad* [History of Korea: new view]/ Han Young U; per. s koreiskogo pod red. M.N. Paka. – Moskva, 2010. – 758 p.
- Tihonov, Kan, 2011 – Tihonov V.M., Kan Mangil. *Istoria Korei: v 2 t. T. 1: S drevneishih vremen do 1904 g.* [History of Korea: in 2 vol. Vol. 1: From ancient time till 1904]/ Red., sost. hron. tabl., sost. Ukazatelya T.M. Simbirceva. – Moskva, 2011. – 533 p.
- Kim Pusik. *The Koguryo Annals of the Samguk Sagi*/ translated by Edward J. Shultz and Hugh H.W. Kang. – Seongnam: The Academy of Korean Studies Press. – 301
- Kang, 2006 – Kang Seon. *Koguryo wa Dolguoljoenchen* [The war between Koguryo and Turks]// *hankukjundonghakwi hankukjundonghakwi nonchong* 24 jip – 2006.09. – P.157-168 [in Korean]
- Kim, 2013 – Kim Byong Ho. *Oryhon yet Turk Bimun gva Hanbandoinyi yet irym – Kyultegin gva Bilge Khagan bimune natanenyn ‘Bokli’ heosok* [A New Interpretation of “Bökli” in Orkhon Stone Inscriptions as the Ancient Name of a Korean Country: A Critical Reflection on Iwasa Seiichiro’s 貂句麗 Mök(kü)li Theory from the Perspective of Old Korean-Turkic]// *Dongbugayoksanonchong* 42ho – 2013. – P.7-45 [in Korean]
- Kim, 2005 – Kim Ji Young. *7 seagi Koguryo tae We kvangeyi pyonhwa – 630 nyonyl kijomyro* [Koguryo's Relation Change with Wei(倭) in the 7th Century — The year 630 is a Turning Point]// *Yoksa wa hyonshil* 57, 2005. – p. 141 – 173 [in Korean]
- Kim, 2011 – Kim Ji Young. *7 seagi koguryo wa bukbang jeminchoyi gwange pyonhwa – 630 nyon ihu bukbangsearyokiyi jepyogwa koguryoyi wigyojonchek* [The Koguryo(高句麗) and The Situation Changes of Kitan(契丹) in the Middle of the 7th Century—As the Starting Point of the Alienation of Kitan in 660 Years]// *manju yongu je* 8 jip, 2011 – pp. 65-86 [in Korean]
- Kim, 2011 – Kim Ji Young. *7 seagi koranyi donghyang puonhwa wa koguryo – 660 nyon koranyi ibanyl kijomyro* [The Koguryo(高句麗) and The Situation Changes of Kitan(契丹) in the Middle of the 7th Century—As the Starting Point of the Alienation of Kitan in 660 Years]// *manju yongu je* 12 jip, 2011 – pp. 75-100 [in Korean]
- U, 2004 – U Dok Chan. *6-7 seagi koguryo wa joonangasia kyosobe kwanan yongu* [A Study on the Contacts between Koguryo and Central Asia in the 6th-7th Century] // *hankukjundonghakwi hankukjundonghakwi nonchong*. – 2004. – je 24 kwanje 2. – P.237 - 252 (16 pages) [in Korean]
- Fan, 2008 – Fan Xian Shu. *7 seagi joongyop thang thejongyi Koguryo jollyak surip kwajong* [Strategy and process of the domination struggle by Taizong with Koguryo in the middle of the VII century] // *kode junguksa yongu* 19jip, 2008. – pp. 309-345 [in Korean]

МАЗМҰНЫ

Абдукадыров Н.М., Акынова А.П. ҚАЗАҚ ҚОҒАМЫНДА БАТЫРЛАР ИНСТИТУТЫ ЖӘНЕ ОСМАН ИМПЕРИЯСЫНДА ЯНЫЧАРЛАР ӘСКЕРИ ЖҮЙЕСІНІҢ ҚЫЗМЕТІ (XV-XVIII ғғ.).....	5
Алдажұманов Қ.С., Шілдебай С.Қ., Асанова С.Ә. ҚАЗАҚСТАННЫҢ СОҒЫС КЕЗІНДЕГІ ТАРИХЫНАН (1941-1945).....	17
Ахмет А.Қ., Шотанова Ғ.А., Қозыбақова Ф.А. ЭТНОГРАФ-ҒАЛЫМ САЛЫҚ БАБАЖАНОВ.....	32
Әбсадық А.А. КЕЙКІ МЕРГЕН: ХАЛЫҚТЫҚ БАЯНДАУЛАР ЖӘНЕ ЖАЗБА ДЕРЕКТЕР	44
Әбсадық А.А., Исенов Ө.И. КЕЙКІ БАТЫР: ЖЫЛАНШЫҚ-ЖАЛАУЛЫДАҒЫ ҚАНДЫ ОҚИҒА	57
Әпендиев Т.Ә. ҚАЗАҚСТАНДАҒЫ АУЫЛ ТҮРҒЫНДАРЫНЫҢ САНДЫҚ КӨРСЕТКІШІ БОЙЫНША ДЕМОГРАФИЯЛЫҚ ПРОЦЕСТЕР.....	69
Байдалы Р.Ж. 1930-ЖЫЛДАРДАҒЫ АШАРШЫЛЫҚ КЕЗІНДЕГІ ОРТА АЗИЯ РЕСПУБЛИКАЛАРЫНДАҒЫ ҚАЗАҚ БОСҚЫНДАРЫ.....	78
Батырхан Б.Ш., Жүзбаева Ұ.Д. «ТАҚУИМ ӘЛ-БҰЛДАН» ДЕРЕККӨЗІНДЕГІ ЖЕРОРТА ТЕҢІЗІ АРАЛДАРЫ ЖӘНЕ АТЛАНТ МҰХИТЫНЫҢ ТАРИХИ ГЕОГРАФИЯСЫ.....	91
Бисембаева Л.А. ТАУАР-АҚША ҚАТЫНАСТАРЫ ЖАҒДАЙЫНДАҒЫ ЖЕТІСУ ҚАЗАҚТАРЫ (XIX ғасырдың II жартысы – XX ғасырдың басы).....	100
Борбасов С.М. ТӘУЕЛСІЗ МЕМЛЕКЕТ ПАРАДИГМАСЫ ЖӘНЕ ОНЫҢ ДАМУ ДИАЛЕКТИКАСЫ.....	110
Ескеева М.Қ. ТҮРКІ ТІЛДЕРІНІҢ ТАРИХИ КЛАССИФИКАЦИЯСЫНДАҒЫ ҚАЗАҚ ТІЛІ.....	131
Жұмаділ А.Қ., Өжкенов Е.М., Жұмаділ М.Т. ДАЛАЛЫҚ ЭЛИТА: БИЛЕУШІЛЕРДІҢ, БИЛЕУШІ ӘУЛЕТ ПЕН ТАЙПАЛАРДЫҢ ШЫҒУ ТЕГІНІҢ КИЕЛІЛІГІ ЖӨНІНДЕ.....	142
Жүгенбаева Ғ.С. ҚАЗАҚ ХАЛҚЫНЫҢ ҰЛТТЫҚ БІРЕГЕЙЛІКТІ САҚТАУ ЖОЛЫНДАҒЫ КҮРЕСІНІҢ ТАРИХИ ДЕРЕКТЕРІ.....	156
Жүнісбаев А., Алдажұманов Қ., Шілдебай С. СОҒЫС ЖЫЛДАРЫНДАҒЫ ҚАЗАҚСТАННЫҢ АТТЫ ӘСКЕРИ ҚҰРАМАЛАРЫ (1941-1945): 81, 96 және 105 атты әскер дивизияларының материалдары бойынша	168
Иембекова М.О. ҚАЗАҚСТАН МЕН ҚЫРҒЫЗСТАН АРАСЫНДАҒЫ ҚАТЫНАСТАРДЫҢ ҚАЗІРГІ ДАМУ ДЕҢГЕЙІ ЖӘНЕ МӘСЕЛЕЛЕРІ.....	191
Ильясова З.С. АКАДЕМИК Б.Е. КӨМЕКОВ ЖӘНЕ ОНЫҢ ОТАНДЫҚ ДЕРЕКТАНУ ҒЫЛЫМЫНА ҚОСҚАН ҮЛЕСІ.....	206
Исенов О.И. ҚАЗАҚСТАНДАҒЫ 30-ЖЫЛДАРДАҒЫ АШАРШЫЛЫҚ: ҚАЗАҚ ХАЛҚЫНЫҢ АТАМЕКЕНЕН КӨШУІ.....	218
Кабдушев Б., Шілдебай С. ҮКІМЕТ ТӨРАҒАСЫ Н. НҰРМАҚОВ ЖӘНЕ МАЛ ШАРУАШЫЛЫҒЫН ҚАЛПЫНА КЕЛТІРУ МӘСЕЛЕЛЕРІ.....	231
Қабыл А.Ә. ҚАЗАҚСТАНДАҒЫ XVIII Ғ. СОҢЫ МЕН XX ҒАСЫР БАСЫНДАҒЫ ҰЛТ-АЗАТТЫҚ ҚОЗҒАЛЫСТЫ ОҚЫТУДЫҢ ТЕОРИЯСЫ МЕН ПРАКТИКАСЫНЫҢ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ.....	248
Қаипбаева А.Т. МАХАМБЕТ ӨТЕМІСҰЛЫ – ҰЛТ АЗАТТЫҒЫ ЖОЛЫНДАҒЫ КҮРЕСКЕР ТАРИХИ ТҰЛҒА.....	260

Қали А.Н. ҚАЗАҚСТАНДЫҚТАРДЫҢ «БӘРІ ДЕ МАЙДАНҒА, БӘРІ ДЕ ЖЕҢІС ҮШІН!» ҰРАНЫМЕН ЖЕҢІСКЕ ҚОСҚАН ҮЛЕСІ (Жамбыл облысының мысалында).....	274
Қали А.Н. ҚАЗАҚСТАНДАҒЫ СОҒЫСТАН КЕЙІНГІ ЖЫЛДАРДАҒЫ САУАТТЫЛЫҚ ПЕН БІЛІМ ДЕҢГЕЙІ (1946-1955).....	287
Қозыбаева М.М. XX ғ. 30-ШЫ ЖЖ. БАСЫНДАҒЫ АШАРШЫЛЫҚ КЕЗЕҢІНДЕ БАТЫС СІБІР АУМАҒЫНДАҒЫ ҚОНЫС АУДАРУШЫЛАРЫ.....	304
Қоңқабаева Н.Н. ОРТАҒАСЫРЛЫҚ АТ-ТУХФА ҚОЛЖАЗБАСЫНА ТАРИХИ-ЛИНГВИСТИКАЛЫҚ СИПАТТАМА	313
Маргулан Д.А., Маргулан А.С. XVIII ғ. ҚАЗАҚ МЕМЛЕКЕТТІЛІГІН САҚТАП ҚАЛУДАҒЫ ОЛЖАБАЙ БАТЫРДЫҢ РӨЛІ	324
Мұхатова О.Х. АЛАШ АРДАҚТЫСЫНЫҢ БІЛІМ БЕРУ ТУРАСЫНДАҒЫ ОЙЛАРЫ	334
Нагимов Ш.Н., Бердыгужин Л.Б., Жумабаева Э., Молдашева С.К. АТЫРАУ ӨЛКЕСІ ПЕДАГОГТАРЫНЫҢ ӨНЕГЕЛІ ЖОЛЫ: САУАТСЫЗДЫҚТАН ОРТА МЕКТЕПКЕ.....	345
Оспанов Н.М. ҰЛЫ ДАЛА КӨШПЕНДІЛЕРІ МЕН КӨНЕ ЖӘНЕ ОРТАҒАСЫРЛЫҚ КОРЕЙ МЕМЛЕТТЕРІ БАЙЛАНЫСТАРЫНЫҢ ТАРИХНАМАСЫ.....	358
Рамазанова Ф.С., Какенова З.К. КЕҢЕСТІК ҚАЗАҚСТАНДАҒЫ ҰЛТТЫҚ-ТІЛДІК ҚҰРЫЛЫС ТАРИХЫНАН: ЛАТЫН ӨЛПБИ ҮШІН КҮРЕС.....	368
Рүстемов С.К., Оразов Р.Е. МҰСЫЛМАНДЫҚ ҚОЗҒАЛЫС ЖӘНЕ ҚАЗАҚТАР.....	385
Садвокасова З.Т. ҚАЗАҚТАР АРАСЫНДА ПРАВОСЛАВИЕЛІК УАҒЫЗ (XIX – XX ғасырдың басы).....	399
Сатанов А.Б. ҚАШЫҚТАН БІЛІМ БЕРУДІҢ ҚАЛЫПТАСУ ЖӘНЕ ДАМУ ТАРИХЫ: ФЕНОМЕНОЛОГИЯЛЫҚ ЗЕРТТЕУ	411
Серубаева А.Т. Ш. УӘЛИХАНОВ ЗЕРТТЕУЛЕРІНДЕГІ ШЫҒЫС ТҮРКІСТАННЫҢ ЭТНИКАЛЫҚ-САЯСИ ТАРИХЫ МӘСЕЛЕЛЕРІ.....	431
Стамшалов Е.И. АРАЛТӨБЕ КӨТЕРІЛІСІ: ТАРИХЫ МЕН ТАҒЫЛЫМЫ.....	443
Тусупов А.Р. ЕЖЕЛГІ ТҮРКІЛЕРДІҢ САЯСИ АНТРОПОЛОГИЯСЫ ЖӘНЕ КӨШПЕЛІ МЕМЛЕКЕТТІЛІГІНІҢ ЕРЕКШЕЛІГІ	458
Ужкенов Е.М., Шотанова Ғ.А. РЕВОЛЮЦИЯҒА ДЕЙІНГІ РЕСЕЙ ТАРИХНАМАСЫНЫҢ АЙНАСЫНДАҒЫ САРАЙШЫҚ ЖӘНЕ АҚТӨБЕ ТАРИХЫ.....	472
Шакенов С.Т., Ерғабылов А.Е. ҚАЛБА-НАРЫМ ӨҢІРІНДЕГІ ҚОЛА ДӘУІРІ ЕСКЕРТКІШТЕРІНІҢ ЗЕРТТЕЛУ ТАРИХЫНА ҚЫСҚАША ШОЛУ (1991 жылға дейін).....	484
Шотанова Ғ.А., Ужкенов Е.М., Джумағалиева К.В. ОТАНДЫҚ ЖӘНЕ СЫРТҚЫ ТАРИХНАМАДАҒЫ ЖӘНГІР ХАНДЫҢ БАСҚАРУ САЯСАТЫ БАҒЫНДАҒЫ ОБРАЗЫ	495
Шілдебай С., Кабдушев Б., Жұмағатов Д. КЕҢЕСТІК ҚАЗАҚСТАН: ҚАЗАҚ ТІЛІНДЕ ІС ЖҮРГІЗУДІ ЕНГІЗУ ТАРИХЫНАН	507

СОДЕРЖАНИЕ

Абдукадыров Н.М., Акынова А.П. ИНСТИТУТ БАТЫРОВ В КАЗАХСКОМ ОБЩЕСТВЕ И ФУНКЦИИ ЯНЫЧАРСКОЙ ВОЕННОЙ СИСТЕМЫ В ОСМАНСКОЙ ИМПЕРИИ (XV-XVIII вв.).....	5
Алдажуманов К.С., Шилдебай С.К., Асанова С.А. ИЗ ИСТОРИИ КАЗАХСТАНА ВОЕННОГО ВРЕМЕНИ (1941-1945).....	17
Ахмет А.К., Шотанова Г.А., Козыбакова Ф.А. УЧЕННЫЙ-ЭТНОГРАФ САЛЫК БАБАЖАНОВ.....	32
Абсадык А.А. КЕЙКИ МЕРГЕН: НАРОДНЫЕ ПРЕДАНИЙ И ПИСЬМЕННЫЕ ИСТОЧНИКИ.....	44
Абсадык А.А., Исенов О.И. КЕЙКИ БАТЫР: КРОВАВОЕ СОБЫТИЕ НА ЖЫЛАНШЫК-ЖАЛАУЛЫ.....	57
Апендиев Т.Ә. ДЕМОГРАФИЧЕСКИЕ ПРОЦЕССЫ ПОКОЛИЧЕСТВЕННОМУ ПОКАЗАТЕЛЮ СЕЛЬСКОГО НАСЕЛЕНИЯ В КАЗАХСТАНЕ В 1945-1955 гг.....	69
Байдалы Р.Ж. КАЗАХСКИЕ БЕЖЕНЦЫ В РЕСПУБЛИКАХ СРЕДНЕЙ АЗИИ ВО ВРЕМЯ ГОЛОДА 1930-Х ГОДОВ.....	78
Батырхан Б.Ш., Жузбаева У.Д. ИСТОРИЧЕСКАЯ ГЕОГРАФИЯ ОСТРОВОВ СРЕДИЗЕМНОГО МОРЯ И АТЛАНТИЧЕСКОГО ОКЕАНА В ИСТОЧНИКЕ «ТАКВИМ АЛЬ-БУЛЬДАН».....	91
Бисембаева Л.А. ЖЕТЫСУЙСКИЕ КАЗАХИ В УСЛОВИЯХ ТОВАРНО-ДЕНЕЖНЫХ ОТНОШЕНИЙ (вторая половина XIX - начало XX века).....	100
Борбасов С.М. ПАРАДИГМА НЕЗАВИСИМОГО ГОСУДАРСТВА И ДИАЛЕКТИКА ЕГО РАЗВИТИЯ.....	110
Ескеева М.Қ. КАЗАХСКИЙ ЯЗЫК В ИСТОРИЧЕСКОЙ КЛАССИФИКАЦИИ ТЮРКСКИХ ЯЗЫКОВ	131
Жумадил А.К., Ужкенов Е.М., Жумадил М.Т. СТЕПНАЯ ЭЛИТА: О САКРАЛЬНОМ ПРОИСХОЖДЕНИИ ПРАВЯЩИХ ПЛЕМЕН, ДИНАСТИЙ И ПРАВИТЕЛЕЙ.....	142
Жугенбаева Г.С. ИСТОРИЧЕСКИЕ ИСТОЧНИКИ О БОРЬБЕ ЗА НАЦИОНАЛЬНУЮ ИДЕНТИЧНОСТЬ КАЗАХСКОГО НАРОДА.....	156
Джунисбаев А., Алдажуманов К., Шилдебай С. КАВАЛЕРИЙСКИЕ СОЕДИНЕНИЯ КАЗАХСТАНА В ГОДЫ ВОЙНЫ (1941-45): по материалам 81-й, 96-й и 105-й кавалерийских дивизий	168
Иембекова М.О. СОВРЕМЕННЫЙ УРОВЕНЬ РАЗВИТИЯ И ПРОБЛЕМЫ ВЗАИМООТНОШЕНИЙ МЕЖДУ КАЗАХСТАНОМ И КЫРГЫЗСТАНОМ.....	191
Ильясова З.С. АКАДЕМИК Б.Е.КУМЕКОВ И ЕГО ВКЛАД В ОТЕЧЕСТВЕННОЕ ИСТОЧНИКОВЕДЕНИЕ.....	206
Исенов О.И. ГОЛОД 30-Х ГОДОВ В КАЗАХСТАНЕ: ОТКОЧЕВКА КАЗАХОВ ИЗ СТРАНЫ.....	218
Кабдушев Б., Шилдебай С. ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ПРАВИТЕЛЬСТВА Н. НУРМАКОВ И ПРОБЛЕМЫ ВОССТАНОВЛЕНИЯ СКОТОВОДЧЕСКОГО ХОЗЯЙСТВА.....	231
Кабыл А.А. ОСОБЕННОСТИ ТЕОРИИ И ПРАКТИКИ ПРЕПОДАВАНИЯ НАЦИОНАЛЬНО- ОСВОБОДИТЕЛЬНОГО ДВИЖЕНИЯ КОНЦА XVIII- НАЧАЛА XX ВЕКОВ В КАЗАХСТАНЕ.....	248
Каипбаева А.Т. МАХАМБЕТ УТЕМИСОВ – ИСТОРИЧЕСКАЯ ЛИЧНОСТЬ, БОРЕЦ ЗА НАЦИОНАЛЬНОЕ ОСВОБОЖДЕНИЕ.....	260

Кали А.Н. ВКЛАД КАЗАХСТАНЦЕВ В ДОСТИЖЕНИЕ ПОБЕДЫ ПОД ДЕВИЗОМ «ВСЕ ДЛЯ ФРОНТА, ВСЕ ДЛЯ ПОБЕДЫ!» (На примере Жамбылской области).....	274
Кали А.Н. УРОВЕНЬ ГРАМОТНОСТИ И ОБРАЗОВАНИЯ В КАЗАХСТАНЕ В ПОСЛЕВОЕННЫЕ ГОДЫ (1945-1955 гг.)....	287
Козыбаева М.М. КАЗАХСКИЕ ОТКОЧЕВНИКИ НА ТЕРРИТОРИИ ЗАПАДНОЙ СИБИРИ В ПЕРИОД ГОЛОДА НАЧАЛА 30-Х ГГ. XX В.....	304
Конкабаева Н.Н. ИСТОРИКО-ЛИНГВИСТИЧЕСКОЕ ОПИСАНИЕ СРЕДНЕВЕКОВОМУ МАНУСКРИПТУ АТ-ТУХФА	313
Маргулан Д.А., Маргулан А.С. РОЛЬ ОЛЖАБАЙ БАТЫРА В СОХРАНЕНИИ КАЗАХСКОЙ ГОСУДАРСТВЕННОСТИ В XVIII В.....	324
Мухагова О.Х. МЫСЛИ ДЕЯТЕЛЯ АЛАШ ОБ ОБРАЗОВАНИИ.....	334
Нагимов Ш.Н., Бердыгужин Л.Б., Жумабаева Э. Молдашева С.К. СЛАВНЫЙ ПУТЬ ПЕДАГОГОВ АТЫРАУСКОГО КРАЯ: ШКОЛ: ОТ ЛИКБЕЗА ДО СРЕДНИХ ШКОЛ.....	345
Оспанов Н.М. ИСТОРИОГРАФИЯ ВЗАИМООТНОШЕНИЙ КОЧЕВНИКОВ ВЕЛИКОЙ СТЕПИ С ДРЕВНИМИ И СРЕДНЕВЕКОВЫМИ КОРЕЙСКИМИ ГОСУДАРСТВАМИ.....	358
Рамазанова Ф.С., Какенова З.К. К ИСТОРИИ НАЦИОНАЛЬНО-ЯЗЫКОВОГО СТРОИТЕЛЬСТВА В СОВЕТСКОМ КАЗАХСТАНЕ: БОРЬБА ЗА ЛАТИНСКИЙ АЛФАВИТ.....	368
Рустемов С.К., Оразов Р.Е. МУСУЛЬМАНСКОЕ ДВИЖЕНИЕ И КАЗАХИ.....	385
Садвокасова З.Т. ПРАВОСЛАВНАЯ ПРОПОВЕДЬ СРЕДИ КАЗАХОВ (XIX - начало XX веков).....	399
Сатанов А.Б. ИСТОРИЯ СТАНОВЛЕНИЯ И РАЗВИТИЯ ДИСТАНЦИОННОГО ОБРАЗОВАНИЯ: ФЕНОМЕНОЛОГИЧЕСКОЕ ИССЛЕДОВАНИЕ.....	411
Серубаева А.Т. ПРОБЛЕМЫ ЭТНИКО-ПОЛИТИЧЕСКОЙ ИСТОРИИ ВОСТОЧНОГО ТУРКЕСТАНА В ИССЛЕДОВАНИЯХ Ш. УАЛИХАНОВА.....	431
Стамшалов Е.И. АРАЛТЮБИНСКОЕ ВОССТАНИЕ: УРОКИ И ИСТОРИЯ.....	443
Тусупов А.Р. ПОЛИТИЧЕСКАЯ АНТРОПОЛОГИЯ И СПЕЦИФИКА КОЧЕВОЙ ГОСУДАРСТВЕННОСТИ ДРЕВНИХ ТЮРОК.....	458
Ужкенов Е.М., Шотанова Г.А. ИСТОРИЯ САРАЙЧИКА И АКТОБЕ В ЗЕРКАЛЕ РОССИЙСКОЙ ИСТОРИОГРАФИИ ДОРЕВОЛЮЦИОННОГО ПЕРИОДА.....	472
Шакенов С.Т., Ергабылов А.Е. КРАТКИЙ ОБЗОР ИСТОРИИ ИЗУЧЕНИЯ ПАМЯТНИКОВ ЭПОХИ БРОНЗЫ В КАЛБА-НАРЫМСКОМ РЕГИОНЕ.....	484
Шотанова Г.А., Ужкенов Е.М., Джумагалиева К.В. ОБРАЗ ДЖАНГИР ХАНА В ПОЛИТИКЕ УПРАВЛЕНИЯ СТЕПЬЮ В ОТЕЧЕСТВЕННОЙ И ЗАРУБЕЖНОЙ ИСТОРИОГРАФИИ.....	495
Шилдебай С., Кабдушев Б., Жуматов Д. СОВЕТСКИЙ КАЗАХСТАН: ИЗ ИСТОРИИ ВВЕДЕНИЯ ДЕЛОПРОИЗВОДСТВА НА КАЗАХСКОМ ЯЗЫКЕ.....	507

CONTENTS

Abdukadyrov N.M., Akynova A.P. INSTITUTE OF BATYRS IN KAZAKH SOCIETY AND FUNCTIONS OF THE JANISSARIES MILITARY SYSTEM IN THE OTTOMAN EMPIRE (XV-XVIII centuries).....	5
Aldazhumanov K., Shildebay S², Assanova S. FROM THE HISTORY OF KAZAKHSTAN IN WARTIME (1941-1945).....	17
Ahmet A.K., Shotanova G.A., Kozybakova F.A. ETHNOGRAPH-ALYM SALYK BABAZHANOV.....	32
Absadyk A.A. KEIKI Mergen: FOLK TRADITIONS AND WRITTEN SOURCES.....	44
Absadyk A.A., Issenov O.I. KEIKI BATYR: BLOODY EVENT ON ZHYLANSHYK- ZHALAULY.....	57
Apendiyev T.A. DEMOGRAPHIC PROCESSES IN QUANTITATIVE TERMS OF THE RURAL POPULATION IN KAZAKHSTAN IN 1945-1955.....	69
Baidaly R.Zh. KAZAKH REFUGEES IN THE REPUBLICS OF CENTRAL ASIA DURING THE HUNGER OF THE 1930S.....	78
Batyrkhan B.Sh., Zhuzbayeva U.D. HISTORICAL GEOGRAPHY OF THE ISLANDS OF THE MEDITERRANEAN SEA AND THE ATLANTIC OCEAN IN THE SOURCE «TAQWIM AL-BULDAN».....	91
Bissembayeva L.A. THE ZHETSU KAZAKHS IN THE CONTEXT OF A COMMODITY AND MONEY RELATIONSHIP (SECOND HALFOF19 TH CENTURY -EARLY 20 TH CENTURY).....	100
Borbassov S.M. THE PARADIGM OF AN INDEPENDENT STATE AND THE DIALECTICS OF ITS DEVELOPMENT.....	110
Yeskeyeva M.K. KAZAKH LANGUAGE IN THE HISTORICAL CLASSIFICATION OF THE TURKIC LANGUAGES.....	131
Zhumadil A.K., Uzhkenov E.M., Zhumadil M.T. THE STEPPE ELITE: ON THE TITULAR ORIGIN OF RULING TRIBES, DINASTIES AND RULERS.....	142
Zhugenbayeva G. HISTORICAL SOURCES ON THE STRUGGLE FOR THE NATIONAL IDENTITY OF THE KAZAKH PEOPLE.....	156
Junisbayev A., Aldazhumanov K., Shildebay S. CAVALRY UNITS OF KAZAKHSTAN DURING THE WAR (1941-1945): based on materials of the 81 st , 96 th and 105 th cavalry divisions.....	168
Iyembekova M.O. CURRENT LEVEL OF THE DEVELOPMENT AND PROBLEMS OF RELATIONS BETWEEN KAZAKHSTAN AND KYRGYZSTAN	191
Ilyassova Z.S. ACADEMICIAN B. KUMEKOV AND HIS CONTRIBUTION TO DOMESTIC RESOURCE STUDIES.....	206
Issenov O.I. FAMINE OF THE 1930s IN KAZAKHSTAN: THE MIGRATION OF KAZAKH FROM THE COUNTRY.....	218
Kabdushev B., Shildebay S. CHAIRMAN OF THE GOVERNMENT N. NURMAKOV AND THE PROBLEMS OF RESTORING THE LIVESTOCK FARMING.....	231
Kabyl A.A. FEATURES OF THE THEORY AND PRACTICE OF TEACHING THE NATIONAL LIBERATION MOVEMENT OF THE LATE 18 th – EARLY 20 th CENTURIES IN KAZAKHSTAN.....	248
Kaipbaeva A.T. MAKHAMBET UTEMISOV – A HISTORICAL FIGURE, NATIONAL LIBERATION FIGHTER.....	260
Kali A.N. CONTRIBUTION OF KAZAKHSTANIS TO ACHIEVING VICTORY UNDER THE MOTTO «EVERYTHING FOR THE FRONT, EVERYTHING FOR VICTORY!» (ON THE EXAMPLE OF ZHAMBYL REGION).....	274
Kali A.N. THE LEVEL OF LITERACY AND EDUCATION IN KAZAKHSTAN IN THE POST-WAR YEARS (1945-1955).....	287

Kozybayeva M.M. KAZAKH MIGRANTS IN THE TERRITORY OF WESTERN SIBERIA IN THE PERIOD OF EARLY 1930-ies FAMINE.....	304
Konkabayeva N.N. АЛАШ АРДАҚТЫСЫНЫҢ БІЛІМ БЕРУ ТУРАСЫНДАҒЫ ОЙЛАРЫ.....	313
Margulan D.A., Margulan A.S. OLZHABAI BATYR'S ROLE IN CONSERVATION KAZAKH STATEHOOD IN THE XVIII C.....	324
Mukhatova O.Kh. THOUGHTS OF THE ALASH LEADER ABOUT EDUCATION	334
NagimovSh.N., Berdyguzhin L.B., Zhumabayeva E., Moldasheva S.K. THE GLORIOUS PATH OF THE TEACHERS OF THE ATYRAU REGION:FROM LITERACY CLASSES TO SECONDARY SCHOOLS	345
Ospanov N. HISTORIOGRAPHY OF THE RELATIONSHIPS BETWEEN THE NOMADS OF THE GREAT STEPPE WITH THE ANCIENT AND MEDIEVAL KOREAN STATES	358
Ramazanova F.S., Kakenova Z.K. ON THE HISTORY OF NATIONAL-LANGUAGE CONSTRUCTION IN SOVIET KAZAKHSTAN: FIGHT FOR THE LATIN ALPHABET.....	368
Rustemov S.K., Orazov R.E. THE MUSLIM MOVEMENT AND THE KAZAKHS.....	385
Sadvokassova Z.T. ORTHODOX PREACHING AMONG KAZAKHS (second half of the XIX-early XX centuries).....	399
Satanov A.B. HISTORY OF FORMATION AND DEVELOPMENT OF DISTANCE EDUCATION: PHENOMENOLOGICAL RESEARCH.....	411
Serubayeva A.T. ISSUES OF ETHNIC AND POLITICAL HISTORY OF EAST TURKESTAN IN THE RESEARCH BY SH. UALIKHANOV.....	431
Stamshalov E.I. ARALTYUBES REBELLION: HISTORY AND LESSONS.....	443
Tussupov A.R. POLITICAL ANTHROPOLOGY AND SPECIFICITY OF THE NOMADIC STATEHOOD OF THE ANCIENT TURKS.....	458
Uzhkenov E.M., Shotanova G.A. HISTORY OF SARAYCHIK AND AKTOBE IN THE MIRROR OF RUSSIAN HISTORIOGRAPHY OF THE PRE-REVOLUTIONARYPERIOD.....	472
Shakenov S.T., Yergabylov A.E. BRIEF OVERVIEW OF THE HISTORY OF STUDYING BRONZE AGE MONUMENTS IN THE KALBA-NARYM REGION.....	484
Shotanova G.A., Uzhkenov E.M., Dzhumagalieva K.V. THE IMAGE OF JANGIR KHAN IN GOVERNANCE POLICY TOWARDS THE STEPPE IN DOMESTIC AND FOREIGN HISTORIOGRAPHY.....	495
Shildebay S., Kabdushev B., Zhumatov D. SOVIET KAZAKHSTAN: FROM THE HISTORY OF THE INTRODUCTION OFFICE WORK IN KAZAKH LANGUAGE.....	507

EDU.E-HISTORY.KZ

электрондық ғылыми журналы 2020. 4(24)

Бас редактор:
Қабылдинов З.Е.

Компьютерде беттеген:
Зикирбаева В.С.

Жарияланған күні: 15.12.2020.
Пішімі 70x100/16. Баспа табағы 26,6.

Құрылтайшысы және баспагері:
Қазақстан Республикасы Ғылым және жоғары білім министрлігі Ғылым комитеті
Ш.Ш. Уәлиханов атындағы Тарих және этнология институты
ШЖҚ РМК

Редакция мен баспаның мекен-жайы:
050010, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Шевченко көш., 28-үй
ҚР ҒЖБМ ҒК Ш.Ш. Уәлиханов атындағы Тарих және этнология институты
ШЖҚ РМКТел.: +7 (727) 261-67-19, +7 (727) 272-47-59

E-mail: edu.history@bk.ru.
Журнал сайты: <https://edu.e-history.kz>

Ш.Ш. Уәлиханов ат. ТжЭИ басылған:
050010 Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Шевченко көш., 28-үй